

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/219/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118221372
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118221372.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej I. X., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX M. XX, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, konajúca konateľom JUDr. Petrom Rybárom, advokátom, proti povinnému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Matejom Kršiakom, so sídlom exekútorského úradu Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava, pod sp. zn. 308EX 10/17, o vymoženie 2.724,-EUR s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/219/2018 zo dňa 19. septembra 2018, takto

rozhodol:

I. Sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/219/2018 zo dňa 19. septembra 2018 **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/219/2018 zo dňa 19. septembra 2018, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 77,78,-EUR.

o d ô v o d n e n i e :

1. Na základe návrhu oprávneného, doručeného súdu dňa 9.2.2018 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10C/126/2014-211 zo dňa 31.3.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť čo do istiny a výroku II. dňa 12.12.2017 a vykonateľnosť čo do istiny dňa 15.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/406/2016-173 zo dňa 9.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2017 a vykonateľnosť dňa 15.12.2017 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 69Ek/219/2018 dňa 16.2.2018 súdneho exekútora JUDr. Mateja Kršiaka, so sídlom exekútorského úradu Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava. Doručením poverenia súdnemu exekútorovi dňa 19.2.2018 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. V priebehu konania a to dňa 12.9.2018 predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 26.6.2018, ktorý mu bol doručený dňa 29.8.2018, spolu s vyjadrením oprávneného k tomuto návrhu zo dňa 3.9.2018, ktoré mu bolo doručené dňa 4.9.2018.

4. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 29.6.2018, odôvodnil skutočnosťou, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Uviedol, že pohľadávka oprávneného, ktorá je predmetom exekúcie, zanikla v časti vo výške 1.278,80,-EUR jednostranným započítaním, pričom na jednostranné započítanie sa nevyžaduje súhlas oprávneného. K návrhu na zastavenie exekúcie povinný ako prílohu pripojil dokument nazvaný Započítanie pohľadávky

jednostranným právnym úkonom, zo dňa 5.1.2018 a poštovou doručenkou, z ktorej vyplýva, že oprávnený uvedenú listinu prevzal dňa 9.1.2018. Z obsahu dokumentu započítania pohľadávok vyplýva, že oprávnený uzatvoril s povinným dve zmluvy o úvere a to dňa 5.8.2010 Zmluvu o úvere č. 609500213, z ktorej nedoplatok vo výške 556,66,-EUR je splatný dňa 31.3.2011 a dňa 23.6.2010 Zmluvu o úvere č. 609500178, z ktorej nedoplatok vo výške 722,14,-EUR je splatný dňa 1.4.2011. Suma nedoplatku 556,66,-EUR pozostáva z trov mediačného konania vo výške 165,19,-EUR, trov rozhodcovského konania vo výške 255,40,-EUR a trov exekučného konania vo výške 136,07,-EUR. Suma nedoplatku 722,14,-EUR pozostáva z trov mediačného konania vo výške 224,91,-EUR, trov rozhodcovského konania vo výške 325,31,-EUR a trov exekučného konania vo výške 171,92,-EUR. Keďže tieto nedoplatky neboli oprávneným uhradené, povinný ich jednostranným právnym úkonom započítava na pohľadávku oprávneného voči nemu vyplývajúcu z predloženého exekučného titulu v exekučnom konaní, nakoľko sú v zmysle ustanovenia § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, splnené všetky zákonné predpoklady započítania. Na základe uvedeného povinný navrhol súdu, aby exekučné konanie zastavil v časti vo výške 1.278,80,-EUR.

5. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu dňa 3.9.2018. Vo svojom vyjadrení poukázal na to, že z podania povinného nevyplýva, ako došiel k výške jeho „údajnej pohľadávky“ v celkovej sume 1.278,80,-EUR. Pohľadávka povinného (ktorú chce jednostranne započítať) nie je dostatočne určitá, pričom o „údajných nedoplatkoch“ zo spomínaných zmlúv o úvere, ktoré údajne pozostávali z trov mediačného konania, trov rozhodcovského konania a trov exekučného konania oprávnený nemá vedomosť. Povinný ani nepredložil žiadny dôkaz o vzniknutých sumách. Oprávnený nedisponuje žiadnymi dokladmi o tom, že nejaké mediačné konanie prebehlo. Rovnako k rozhodcovskému konaniu oprávnený uvádza, že na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, rozhodcovskej zmluvy, nemohol platne vzniknúť ani nárok na úhradu nejakých trov rozhodcovského konania. Oprávnený poukázal aj na rozhodnutia súdov v obdobných veciach, napríklad na Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 64Er/178/2017 zo dňa 16.6.2017. Okrem uvedeného, vydanie bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy č. 609500213, je predmetom súdneho konania pred Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 19C/119/2014, v ktorom sa oprávnený domáha vydania bezdôvodného obohatenia od povinného. Okrem uvedeného, zmluvy o úvere, uzatvárané povinným sú na základe ustálenej súdnej praxe považované za bezúročné a bezpoplatkové pre podstatné chyby v zmluvách (absencie podstatných náležitostí - termín konečnej splatnosti, členenie splátok, nesprávna výška RPMN a mnohé ďalšie) pre vysoké úroky (cez 90% p. a.), resp. sú neplatné pre rozpor s dobrými mravmi, bez nároku na akékoľvek úroky, poplatky, resp. odplatu. Aj k tomuto tvrdeniu oprávnený poukázal na rozhodnutia viacerých súdov v obdobných veciach napríklad na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/173/2015, Rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 10C7174/2014, Rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6C/23/2016 a Rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 18C/23/14. K otázke bezúročnosti zmlúv povinného resp. neplatnosti jeho zmlúv o úvere v časti odplaty rozhodol aj Krajský súd v Bratislave v konaní 5Co/320/2014 rozsudkom zo dňa 13. 12. 2016. Oprávnený poukázal aj na to, že ide o formulárové zmluvy, ktoré sú pri jednotlivých spotrebiteľoch identické. Ďalej oprávnený poukázal aj na ustanovenie § 61e Exekučného poriadku, v zmysle ktorého sa po začatí exekúcie neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu a teda má za to, že povinný nepreukázal, že by mal predmetnú pohľadávku potvrdenú vykonateľným rozhodnutím, a teda že disponuje exekučným titulom. V závere vyjadrenia oprávnený namietol aj premlčanie pohľadávky povinného, nakoľko zmluva o úvere č. 609500213 bola medzi povinným a oprávneným uzavretá dňa 5.8.2010 a zmluva o úvere č. 609500178 bola medzi povinným a oprávneným uzavretá dňa 23.6.2010. Z uvedeného vyplýva, že aj prípadný akýkoľvek „nárok“ - „pohľadávka povinného“ je premlčaný vzhľadom na dátum vykonávania započítavania (5.1.2018). Keďže touto exekúciou je uplatnený nárok oprávneného, ktorý premlčaný evidentne nie je, je započítací prejav povinného neplatný aj z tohto dôvodu v kontexte s § 581, § 101, § 39 OZ. Na základe vyššie uvedených skutočností oprávnený navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov exekučného konania. Tieto si vyčíslil na sumu 107,66,-EUR, nakoľko celková výška pohľadávky a jej príslušenstva vrátane trov exekúcie je 4.577,30,-EUR.

6. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 69Ek/219/2018 zo dňa 19.9.2018, po preskúmaní veci, zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, nakoľko nezistil žiadny zo zákonných dôvodov, ktorý by odôvodňoval zastavenie exekúcie. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukázaním na skutočnosť, že povinný zdôvodňoval

svoj návrh skutočnosťou, že vykonal započítanie pohľadávky podľa § 580 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že evidoval pohľadávku voči oprávnenému. Vyšší súdny úradník sa zaoberal námietkou premičania pohľadávky povinného, ktorú vzniesol oprávnený a k tomu konštatoval, že v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka, poslednej vety, zánik pohľadávky nastáva okamihom, kedy sa pohľadávky spôsobilé na započítanie stretnú. Pohľadávky sa stretnú v deň, keď sa posledná z nich stane splatnou. V posudzovanom prípade sa stala poslednou splatnou pohľadávkou pohľadávka oprávneného, a to dňa 15.12.2017, čo je deň právoplatnosti exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 31.3.2016, sp. zn. 10C/126/2014. Premičanie sa posudzuje k okamihu, keď sa pohľadávky stretli. Pohľadávka povinného sa stala splatnou dňa 31.3.2011 a dňa 1.4.2011. Premičanie danej pohľadávky v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka teda nastalo dňa 31.3.2014 a dňa 1.4.2014. Nasledujúci deň, t.j. 1.4.2014 a 2.4.2014 sa pohľadávka povinného stala nespôsobilou na započítanie. Keďže k stretu pohľadávok došlo až dňa 15.12.2017, t. j. v čase keď pohľadávka povinného už nebola spôsobilá na započítanie, nemohlo dôjsť k platnému započítaniu na základe jednostranného právneho úkonu. Na základe uvedeného, vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia oprávneného uplatnené vo výške 107,66,-EUR, vyšší súdny úradník priznal oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku vo výške 77,78,-EUR ako odmenu vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny vo výške 55,60,-EUR + režijný paušál za rok 2018 vo výške 9,21,-EUR + 20% DPH. Vyšší súdny úradník vypočítal trovy právneho zastúpenia z tarifnej odmeny, ktorá je určená vymáhaným nárokom, ktorým je istina vo výške 2.724,-EUR a vo zvyšnej časti 29,88,-EUR trovy právneho zastúpenia oprávnenému nepriznal.

7. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 20.9.2018, podal povinný sťažnosť dňa 4.10.2018, teda v zákonom stanovenej lehote. Právny zástupca oprávneného, uznesenie vyššieho súdneho úradníka, prevzal dňa 20.9.2018.

8. Povinný podanú sťažnosť odôvodnil skutočnosťou, že má právo podať návrh na zastavenie exekúcie a namietať v ňom zánik nároku oprávneného započítaním. Poukázal aj na ustanovenie § 61e Exekučného poriadku, v zmysle ktorého: „Po začatí exekúcie sa neprihľadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.“ Povinný je toho názoru, že v danom prípade nie je možné aplikovať vyššie uvedené ustanovenie z toho dôvodu, že uvedený predpoklad sa vzťahuje len na jednostranný zápočet, ktorý bol adresovaný až po začatí exekúcie. V tomto prípade bol však jednostranný zápočet adresovaný aj doručený oprávnenému už pred začatím exekúcie. Preto je započítaná pohľadávka spôsobilá na započítanie, aj keď nebola priznaná súdnym rozhodnutím. K jednostrannému započítaniu pohľadávok poukázal povinný na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 4Cz 3/90 z 31.1.1990 a sp. zn. 20Cdo 3608/2010 z 28.8.2012. Tvrdenie oprávneného o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru považuje povinný za bezpredmetné, nakoľko ani jedna zmluva o úvere nebola žiadnym rozhodnutím vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov, pričom takto môže rozhodnúť len príslušný súd na podklade podanej určovacej žaloby a po vykonaní dokazovania ale nie exekučný súd, ktorý nie je oprávnený si prejudiciálne posúdiť právnu povahu zmlúv, z ktorých vyplývajú pohľadávky spôsobilé na započítanie.. Keďže pohľadávky oprávneného a povinného sa stretli ešte pred začatím exekučného konania, v čase podania návrhu na výkon exekúcie oprávneným už neexistovala pohľadávka oprávneného v rozsahu, v akom si ju v exekúcii uplatňuje. Preto povinný navrhol, aby súd uznesenie vyššieho súdneho úradníka zrušil.

9. Oprávnený sa k podanej sťažnosti vyjadril, na výzvu súdu zo dňa 31.10.2018, prostredníctvom právneho zástupcu, podaním doručeným súdu dňa 6.11.2018. K tvrdeniam povinného uviedol, že podanú sťažnosť považuje za nedôvodnú. Oprávnený považuje „údajnú“ pohľadávku povinného za neurčitú, nedostatočne preukázanú a popiera ju. Oprávnený trvá na tom, že povinný nedokladoval a nepreukázal „údajnú“ pohľadávku, pretože iba jednoduché uvedenie povinným vymyslených súm nepreukazuje existenciu akéhokoľvek nároku. Poukázal na ustanovenie § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka, na uznesenie Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 63Er/597/2017 z 25.5.2018, ktoré uvádza: „Povinný v danom prípade nepredložil dôkaz, ktorý by jednoznačne potvrdzoval existenciu pohľadávky voči oprávnenému a jej splatnosť... Táto dôkazná povinnosť zaťažuje povinného. Súd konštatuje, že povinný súdu nepreukázal existenciu jeho pohľadávky voči oprávnenému v konkrétnej výške. Z toho potom vyplýva, že neboli splnené všetky podmienky pre započítanie pohľadávok (existencia pohľadávky), a teda k zániku záväzku povinného nedošlo. Len samotné vyhotovenie započítacieho

prejavu vôle povinným obsiahnutého na jednom liste papiera, existenciu výšky pohľadávky povinného nepreukazuje... Súd vzhľadom na uvedené skutočnosti konštatoval, že ak existuje dôvodná pochybnosť o výške, príp. pochybnosť o samotnej existencii pohľadávky, ktorú zápočtom povinný voči oprávnenému uplatňuje, a ktorá zároveň nebola exekučným titulom priznaná ako nárok, príp. nebola ako záväzok oprávneným uznaná, resp. ktorej existencia nebola žiadnym spôsobom preukázaná, nejedná sa o spôsobilú pohľadávku na započítanie, čoho právnym následkom je skutočnosť, že nespôsobilú pohľadávku nie je možné prostredníctvom započítacieho prejavu v námietkovom konaní použiť ako okolnosť, ktorá by spôsobila zánik vymáhaného nároku." Poukázal aj na Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 26Ek/70/2018 zo dňa 13.6.2018, ktorý vyslovil nasledovné: „Súd nepovažuje za preukázanie existencie pohľadávky to, že uvedená pohľadávky je zakomponovaná v započítacom prejave, navyše ak existenciu tejto pohľadávky oprávnený popiera. Nakoľko povinný nepodložil svoje tvrdenie o existencii pohľadávky - trovy mediačného konania vo výške 312,12 EUR dôkazom jej existencie (t. j. uvedením informácií ako sú napríklad: u koho bolo vedené mediačné konanie, ako sa skončilo mediačné konanie, či povinný uvedené trovy mediačného konania vo výške 312,12 EUR uhradil, ako aj ďalšie skutočnosti, ktoré predpokladá §580 OZ), exekučný súd zánik pohľadávky, ktorá je predmetom exekúcie považuje za nepreukázaný. Pohľadávku na započítanie do výšky uplatneného nároku zo strany povinného možno priznať len v prípade, ak by bola oprávneným uznaná, ak by existovali o nej nepochybné dôkazy čo do základu aj čo do výšky."

10. Oprávnený vo svojom vyjadrení zdôraznil aj nerešpektovanie zásady koncentrácie konania zo strany povinného, v zmysle ktorej možno konštatovať, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie musí, v súlade s § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, uviesť všetky skutočnosti, ktoré môže ku dňu podania návrhu uplatniť. K tejto otázke oprávnený poukazuje na Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica v konaní pod. sp. zn. 26Ek/70/2018 zo dňa 13. 6. 2018, v ktorom súd zaujal stanovisko, že: „V zmysle § 61k ods. 2 EP je vyjadrená koncentračná zásada rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie tzn. že procesné úkony sa musia vykonať v zákonom stanovenej lehote prenesenej na uvedené ustanovenie. Povinný je pod ťarchou neprihliadnutia na jeho procesný úkon povinný uviesť všetky relevantné tvrdenia a zároveň k tomu prislúchajúce dôkazné návrhy v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Ak ich podá oneskorene (napr. dôkazný návrh) súd na ne neprihliadne. Zákonodarca v novej úprave exekučného konania a to najmä v návrhoch na zastavenie exekúcie chce zvýrazniť, že exekučné konanie nemá byť konaním, v ktorom sa riešia spory, ale v ktorom sa má primárne vymôcť nárok priznaný exekučným titulom. Tento nárok má byť vymožený čo najskôr, v súlade s článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a preto, ak chce povinný iniciovať exekučný spor, zákonodarca mu na to stanovil určité limity a v prípade prekročenia, nedodržania týchto medzí zároveň stanovil, ako má súd (§ 61k ods. 2 EP) resp. povinný (§ 611 ods. 3 posledná veta EP) postupovať.“ V neposlednom rade oprávnený poukázal aj na to, že povinný nedisponuje v zmysle § 61e Exekučného poriadku platným exekučným titulom, pričom nová právna úprava v otázke započítania v exekučnom konaní striktné uvádza, že sa naň neprihliadne ak započítavaná pohľadávka nie je priznaná exekučným titulom. K otázke výkladu uvedeného ustanovenia vyslovil Okresný súd Banská Bystrica (uznesenie sp. zn. 36Ek/52/2017) právny názor, v ktorom konštatoval nasledovné: „Z ustálenej rozhodcovskej praxe (viaceré rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica) vyplýva všeobecný právny názor, že v zmysle § 61e Exekučného poriadku voči nároku oprávneného možno po začatí exekúcie započítať iba také pohľadávky povinného, ktoré sú priznané exekučným titulom. Jedná sa napr. o uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 52Ek/570/2018 zo dňa 27.06.2018, sp. zn. 49Ek/74/2017 zo dňa 30.01.2018, sp. zn. 36Ek/146/2017 zo dňa 26.03.2018, sp. zn. 62Ek/38/2017 zo dňa 12.12.2017, sp. zn. 60Ek/64/2017 zo dňa 07.12.2017, sp. zn. 57Ek/56/2017 zo dňa 05.12.2017)... Zároveň sudca vyslovuje vo veci právny názor, že v zmysle § 61e novelizovaného Exekučného poriadku došlo k obmedzeniu uplatnenia jednostranného započítania pohľadávok len na prípady, ak ide o pohľadávku povinného priznanú exekučným titulom. Takýto právny názor vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 2/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Exekučný poriadok, keď uvádza, že „nová úprava obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na prípady, ak ide o pohľadávku povinného priznanú tiež exekučným titulom. Povinný si mal uplatňovať prípadné následky započítania v základnom konaní alebo bez zbytočného odkladu po tom, čo sa pohľadávky stretli a nie až v exekučnom konaní.“ Na základe vyššie uvedených skutočností navrhuje oprávnený, aby súd zamietol sťažnosť povinného ako nedôvodnú a aby mu priznal nárok na náhradu trov exekučného konania. Tieto si vyčíslil za jeden úkon právnej služby zo sumy istiny 2.724,- EUR vo výške 77,78,-EUR (55,61 EUR + 9,21,-EUR režijný paušál + 20 % DPH vo výške 12,96,-EUR), a to ich zaplatením na účet právneho zástupcu oprávneného.

11. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

12. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

14. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

16. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka a konštatuje, že podaná sťažnosť povinného je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

17. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

18. V zmysle § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

19. V zmysle § 61k ods.1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bo zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),
d) sú tu skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

20. Po preskúmaní súdneho spisu, sudca konštatuje, že exekučné konanie o vymoženie 2.724,-EUR s prísl., je vedené odo dňa 9.2.2018 v prospech oprávneného, resp. v neprospech povinného, na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 10C/126/2014-211 zo dňa 31.3.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť čo do istiny a výroku II. dňa 12.12.2017 a vykonateľnosť čo do istiny dňa 15.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/406/2016-173 zo dňa 9.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2017 a vykonateľnosť dňa 15.12.2017. Ďalej sudca zistil, že proti pohľadávke oprávneného, priznanej vyššie uvedeným exekučným titulom, si jednostranným právnym úkonom zo dňa 5.1.2018, doručeným oprávnenému dňa 9.1.2018, teda bezprostredne po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, započítal povinný svoju pohľadávku voči oprávnenému vo výške 1.278,80,-EUR, ktorá v časti vo výške 556,66,-EUR bola splatná dňa 31.3.2011 a v časti vo výške 722,14,-EUR bola splatná dňa 1.4.2011. V zmysle jednostranného započítania pohľadávky, ide o pohľadávku povinného voči oprávnenému, vyplývajúcu mu zo zmluvy o úvere č. 609500213 zo dňa 5.8.2010, pozostávajúcu z trov mediáčného konania vo výške 165,19,-EUR, trov rozhodcovského konania vo výške 255,40,-EUR a trov exekučného konania vo výške 136,07,-EUR a o pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 609500178 zo dňa 23.6.2010, pozostávajúcu z trov mediáčného konania vo výške 224,91,-EUR, trov rozhodcovského konania vo výške 325,31,-EUR a trov exekučného konania vo výške 171,92,-EUR. Predmetné úverové zmluvy povinný súdu nepredložil. Z písomných podaní povinného súd zistil, že povinný nedisponuje exekučným titulom voči oprávnenému a pohľadávku, ktorú si voči oprávnenému započítal, si vyvodzuje z uvádzaných zmlúv o úvere, pričom vo vzťahu k aplikácii ustanovenia § 61e Exekučného poriadku

uvádza, že toto ustanovenie sa vzťahuje iba na jeho započítací prejav, ktorý by nastal po začatí exekúcie, nie však pred začatím exekučného konania.

21. Ďalej sudca z vyjadrení oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 3.9.2018 a k sťažnosti povinného zo dňa 6.11.2018 zistil, že oprávnený popiera, že by voči nemu mal povinný nejakú pohľadávku, jej existenciu aj právny základ rozporuje. Tvrdí, že pohľadávka, ktorú si voči nemu jednostranným právnym úkonom započítal povinný, nie je spôsobilá na zápočet z dôvodu, že je premlčaná a povinný nedisponuje v zmysle § 61e Exekučného poriadku ani exekučným titulom voči nemu, pričom nová právna úprava v otázke započítania v exekučnom konaní striktné uvádza, že sa naň neprihliadne, ak započítavaná pohľadávka nie je priznaná exekučným titulom.

22. Sudca sa preto zaoberal právnou otázkou prípustnosti jednostranného započítania pohľadávky povinného, v exekúcii vedenej voči nemu oprávneným na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. K uvedenému je potrebné poukázať na to, že zatiaľ čo právna úprava Exekučného poriadku účinná do 31.3.2017 nevyklučovala započítanie vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného kedykoľvek v priebehu exekúcie, (čo často viedlo k zneužívaniu inštitútu započítania pohľadávok započítavaním sporných a nejudikovaných pohľadávok za účelom spôsobovania prieťahov v exekučnom konaní), zákonom č. 125/2016 Z.z., ktorým sa novelizoval Exekučný poriadok, účinným od 1.4.2017, bola do Exekučného poriadku zavedená nová právna úprava jednostranného započítania vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného, ktorá obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na pohľadávky priznané povinnému exekučným titulom, t.j. na judikované vzájomné pohľadávky povinného voči oprávnenému. Aj z dôvodovej správy k vyššie uvedenej novelizácii exekučného poriadku účinnej od 1.4.2017 vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo zamedzenie zneužívania inštitútu jednostranného započítania pohľadávok v exekučnom konaní, ktorého cieľom bolo iba oddialiť uspokojenie pohľadávky oprávneného. Napriek tomu, že oprávnený mal exekučný titul, povinnému stačilo započítať si aj nejudikovanú pohľadávku, čo viedlo k špekulatívnym zápočtom sporných a mnohokrát aj neexistujúcich pohľadávok. Cieľom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku je preto práve obmedzenie jednostranného započítania pohľadávok povinným len na prípady, ak aj povinný má svoju pohľadávku voči oprávnenému priznanú exekučným titulom s tým, že povinný by si mal prípadné kompenzačné námietky uplatňovať v rámci tzv. základného konania, ktoré voči nemu viedol oprávnený a ktorého výsledkom je exekučný titul, resp. bez zbytočného odkladu po tom, ako sa pohľadávky stretli, a nie až v exekučnom konaní. Preto, vzhľadom na cieľ a zmysel novej právnej úpravy Exekučného poriadku, je potrebné slovné spojenie „po začatí exekúcie sa neprihliadne“, v ustanovení § 61e Exekučného poriadku vykladať doslovným výkladom tak, že exekučný súd neprihliadne na jednostranné započítanie pohľadávky povinného voči oprávnenému s výnimkou pohľadávky vyplývajúcej povinnému z exekučného titulu, ktorý má voči oprávnenému. Pre exekučný súd nie je pritom právne významné, kedy nastal a bol doručený kompenzačný prejav povinného oprávnenému, t.j. či pred alebo po začatí exekúcie, ale to, či je pohľadávka, ktorá je predmetom započítania judikovaná alebo nie. Po začatí exekúcie už súd prihliadne iba na pohľadávku priznanú povinnému exekučným titulom. Slovné spojenie „po začatí exekúcie“ teda nesúvisí s tým kedy nastal kompenzačný prejav povinného ale s tým, či je predmetom započítacieho prejavu pohľadávka priznaná exekučným titulom alebo nie, pretože práve to je okolnosť, v zmysle zákona (§ 61e Exekučného poriadku), na ktorú súd prihliada. Opačný výklad, na ktorý poukazuje aj povinný, teda, že exekučný súd by mal iba zistiť okamih kedy došlo k adresovaniu započítania a potom, ak k adresovaniu a doručeniu započítania došlo pred začatím exekúcie, by mal prihliadnuť na jednostranné započítanie akejkoľvek pohľadávky (judikovanej aj nejudikovanej), by poprel účel samotného ustanovenia § 61e Exekučného poriadku.

23. Preto súd argumenty povinného smerujúce k tomu, že predpoklad jednostranného započítania pohľadávky povinného voči oprávnenému upravený v Exekučnom poriadku, a to, že spôsobilou na započítanie je pohľadávka priznaná exekučným titulom sa vzťahuje len na jednostranný zápočet, ktorý bol adresovaný až po začatí exekúcie, súd neakceptoval. Ako už súd uviedol, výkladom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku, ako ho uvádza povinný, by bol popretý účel a zmysel uvedeného zákonného ustanovenia. Sudca v tejto súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že pohľadávka, ktorú si započítaval povinný voči oprávnenému bola splatná už 31.3.2011, resp. 1.4.2011, exekučný titul predložený oprávneným bol vydaný 9.11.2017 a súdne konanie o jeho vydanie prebiehalo od roku 2014. Povinnému teda nič nebránilo v tom, aby si svoju pohľadávku započítal už v tomto (niekoľko rokov trvajúcim) súdnom konaní a nie si ju započítaval až vzápätí po jeho skončení a to pod hrozbou,

že je voči nemu vydaný exekučný titul. Uvedené konanie povinného, je možné považovať práve za také špekulatívne a účelové započítavanie pohľadávok, ktorému má ustanovenie § 61e Exekučného poriadku brániť. Pre úplnosť sudca ďalej uvádza, že povinný za predpokladu, že by si objektívne nemohol nejakú okolnosť voči oprávnenému uplatniť v exekučnom konaní (prípadne aj subjektívne, nakoľko započítavanie pohľadávok je právom a nie povinnosťou), má stále právo domáhať sa priznania svojho nároku žalobou v súdnom konaní, ktorého výsledkom bude exekučný titul.

24. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanej sťažnosti žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie. Započítací prejav povinného voči oprávnenému tak nie je po začatí exekučného konania právne významný a k započítaniu ani k zániku vymáhanej pohľadávky tak, ako to tvrdil povinný, nedošlo. Nie je preto daný dôvod na zastavenie exekúcie.

25. V zmysle ust. § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

26. V zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

27. V zmysle § 199e vety prvej a druhej po bodkočiarku Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby.

28. Oprávnený si vyčíslil a uplatnil trovy právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a to za písomné vyjadrenie k sťažnosti povinného zo dňa 6.11.2018. Trovy právneho zastúpenia vyčíslil tak, že za tarifnú hodnotu veci považoval sumu istiny 2.724,-EUR (t.j. uplatnil si inak ako v predchádzajúcom vyjadrení) a jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách advokátov potom vyčíslil na sumu 55,61,-EUR + 9,21,-EUR režijný paušál + 20 % DPH vo výške 12,96,-EUR. Spolu si uplatnil sumu 77,78,-EUR.

29. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekúcie, súd priznal oprávnenému trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní, pretože išlo o výdavky na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie tak, ako si ich oprávnený vyčíslil, teda vo výške 77,78,-EUR.

30. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.